

over til det andet Thing. Det er jo dog en lille Indtægt, der kommer ind i Statskassen, og jeg tilstaaer, at jeg ikke har stor Tilbøielighed til at opgive Indtægter, som Statskassen har, da jeg seer, at det er let nok at blive af med Indtægter, men vanskeligt nok at faae nye anviste; hertil kommer endnu den Betragtning, at det er tvivlsomt, om det vil blive lettere at faae disse Laan, naar Bevillingerne dertil meddeles aldeles gratis. Jeg skjønner derfor ikke, at Forslaget har saa stor Betydning i og for sig, at der jo nok kunde være Anledning til at overveje, om der virkelig er Grund til at fritage Vedkommende for denne Udgift, og om man ikke gjør rettest i ikke at vedtage denne Lov, som den nu foreligger.

S. Jørgensen: Jeg er af den samme Formening som den sidste ærede Taler, at man ikke skal tage denne Lovstump, som her bliver tilbage. Det lyder nu ganske smukt, naar der staaer, „at de i Loven af 6te April 1855 § 2 hjemlede Bevillinger meddeles gratis“, men jeg troer, at hvor smukt dette end lyder, saa vil Resultatet i Virkeligheden dog blive akkurat det Modsatte af, hvad man tilsigter. Det, som man tilsigter, er at gavne de Folk, som ere i Forlegenhed for Penge. Det troer jeg ikke opnaaes ved dette Forslag. Jeg troer derimod snarere, at det maa synes, som om man giver disse Forhold et nyt Stub henimod den frie Rentefod. (Stemmer: Ja, ja!) Hvis jeg ikke har misforstaaet, hvad der nu foreligger, aldeles, saa er det Tilfældet, at naar man beholder dette, saa siger man omtrent til den høitærede Indenrigsminister, at han ikke alene upaataalt maa udstede saamange Bevillinger, som han vil, men ogsaa at han skal uddele dem gratis. Det er altsaa fuldkommen et Skridt henimod den frie Rentefod, og et Skridt, hvilket jeg troer, at den overveiende Deel af Danmarks Befolkning ikke i dette Dieblit ønsker. (Stemmer: Nei, nei!) Jeg siger det ikke anderledes end som min Overbeviisning, og jeg troer, at jeg er berettiget til at udtale den. Der er af en æret foregaaende Taler sagt, at det vilde være i højeste Grad uhensigtsmæssigt nu at gaae ind paa den foreliggende Sag i dens Almindelighed. Jeg

kan dog ikke see det aldeles Uhensigtsmæssige deri, helst paa en Tid, da dette Spørgsmaals Afgjørelse bliver imødeset med saa megen Uengstelse og Belymring omkring i Landet. Jeg skulde dog ikke have gjort det, hvis der ikke ved denne Sags foregaaende Behandling var steet en, efter min Formening, uheldig Afslutning. Det Heldigste vilde efter min Formening være, at Forslaget var blevet beholdt i den Skikkelse, hvori det var fremlagt; men det er nu for sildig og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Det, jeg har at sige, er, forsaavidt Spørgsmaalet imellem en fri og en bunden Rentefod angaaer...

Formanden: Jeg vilde dog ønske, at den ærede Rigsdagsmand ikke nu igjen vilde optage den gamle Discussion. Jeg troer, at Thinget i saa Henseende er fuldkommen tilfredsstillt. Der foreligger nu blot, hvorvidt Bevillingerne skulle meddeles gratis. Hvis den ærede Rigsdagsmand kan sætte det i Forbindelse med Hovedspørgsmaalet, er det en anden Sag; men Andet kan der nu ikke tales om.

S. Jørgensen: Jeg skal da kun i Genhold til den Opsdring, der nu er steet fra den høitærede Formand, endnu tilføie, at det vel ikke vilde være saa umuligt at sætte det, jeg videre kunde have at sige, i Forbindelse med Hovedspørgsmaalet, men jeg skal ikke ligeoverfor den Modstand, der her i Salen reises derimod, optræde som en saa bestemt Modstander mod Forslaget, allerhelst da jeg seer, at jeg aldeles Intet derved kan udrette paa Sagens nærværende Trin. Kjernen er, saavidt jeg skjønner, ved de foregaaende Afstemninger taget bort.

Winther: At vi af finansielle Betænkkeligheder skulde lade dette Smule Lovforslag falde, kan jeg ikke være enig i. Man maa huske paa, at der dog virkelig ikke kan være saa stor Nød paasænde; man maa huske paa — som jeg alt engang tidligere har omtalt, men som jeg, da man atter er kommen frem med disse finansielle Betænkkeligheder, skal gjentage — at Regjeringen havde i Rigsraadet foreslaaet at lade Rangskatten bortfalde; altsaa Høestaten kunde idetmindste godt und-